

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 22. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 6. februar 2009
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133
Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Helle Sjelle (KF), Bendt Bendtsen (KF), Jeppe Kofod (S), Kim Andersen (V), Kim Mortensen (S), Pernille Frahm (SF), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL), Frank Aaen (EL), Pia Adelsteen (DF)

Desuden deltog: Finansminister Lars Løkke Rasmussen, undervisningsminister Bertel Haarder og transportminister Lars Barfoed

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre og Euro-Mediterranean Human Rights Network om situationen i Gaza

EUU alm. del (08) – bilag 136 (henvendelse af 6/1-09 fra RCT)

EUU alm. del (08) – svar på spørgsmål 66

Delegationen bestod af:

Marc Schade Poulsen, direktør for Euro-Mediterranean Human Rights Network

Lasse Tørslev, Euro-Mediterranean Human Rights Network

Søs Nissen, Program Manager for Mellemøsten i Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre (RCT)

Tue Magnussen, Kommunikationskoordinator i RCT

Tue Magnussen præsenterede delegationen og henviste til den henvendelse, RCT havde sendt til Europaudvalget den 6. januar 2009.

Marc Schade Poulsen opfordrede Europaudvalget til aktivt at arbejde for et stop for de igangværende forhandlinger med Israel om en opgradering af de bilaterale relationer mellem EU og Israel og til at gøre det til en betingelse for indgåelse af en ny aftale, at der skete fremskridt på menneskeretsområdet og på det humanitære område. Han pegede på, at associeringsaftalen fra 2000 forpligter parterne til at respektere menneskerettigheder og demokratiske principper, hvilket Israel systematisk har misligholdt gennem årene. Han nævnte, at handlingsplanen er den svageste blandt EU's handlingsplaner i aftalerne med Middelhavslandene, og at EU nok har påtalt krænkelser, men i praksis har iværksat nye programmer. Han betegnede EU's politik med hensyn til import fra bosættelsesområderne som svag. Endvidere pegede han på, at Israel i det seneste år har udvidet bosættelserne i de besatte områder og øget eksproprieringerne af palæstinensisk jord samt blokeret for den palæstinensiske befolknings bevægelsesfrihed. Israel har diskrimineret det palæsti-

nensiske mindretal i Israel og har senest gennemført en række uproportionale angreb i Gaza. Han gennemgik derefter, hvilke krav EU konkret kunne stille til Israel i forbindelse med en opgradering af handelsaftalerne. Mark Schade Poulsen tilføjede, at han var klar over, at menneskerettighedskrænkelser og krigsforbrydelser også fandt sted i den arabiske verden, hvilket man utvetydigt havde fordømt. Men i dag drejede henvendelsen til Europaudvalget sig om Israel, fordi EU har indledt forhandlinger med Israel om en opgradering af handelsaftalen. Når Europaudvalget på sin kommende rejse til Israel ved selvsyn får lejlighed til at vurdere situationen i området, bidrager de organisationer, der står bag delegationen, gerne med forslag til personer og organisationer, udvalget kan møde.

Michael Aastrup Jensen var ked af den ensidige fremstilling, hvor man udelukkende lagde skylden på Israel, og var især stødt over, at man talte om et uproportionalt angreb fra Israel. I den forbindelse henviste han til, at Kommissionen havde sagt, at hovedansvaret for den opståede situation lå hos Hamas, som opsagde våbenhvilen. Han understregede, at Israels civilbefolkning havde fået 550 raketter i hovedet.

Pernille Frahm mente, det måtte være Israel, som vi har en aftale med, vi skal stille krav til – ikke Hamas, som vi ikke har en aftale med. Hun ville gerne have uddybet, hvilke krav organisationerne mener, vi skal stille. Hun havde fundet ud af, at det er i Holland, man undersøger, om der kommer varer fra bosættelsesområderne, og det er under 1 pct., man kontrollerer. Heraf kommer 1/3 fra bosættelsesområderne.

Frank Aaen indrømmede, at den nuværende aftale med Israel nok er svagt formuleret, men overholdelse af menneskerettighederne er dog en forudsætning. Derfor rejste han spørgsmålet, om man ikke bør suspendere den eksisterende aftale. I relation til om man kan søge erstatning for ødelæggelserne, havde udenrigsministeren sagt, at det var vanskeligt, fordi der dels skal være tale om et ejerskab, dels skal man kunne bevise, at der ikke har været Hamassoldater i nærheden.

Formanden nævnte, at Europaudvalget havde haft adskillige samråd om sagen og prøver at få en balanceret tilgang til den. Han spurgte, om man ensidigt hænger Israel ud, fordi det er Israel, EU i øjeblikket forhandler med, og om man ville gøre noget tilsvarende gældende over for Jordan og Ægypten. Han mente, den største krænkelse var Israels blokade af de halvanden million mennesker, der bor i Gaza.

Marc Schade Poulsen sagde, at delegationens ærinde i dag var Israel. Man havde også været stærkt kritiske over for lande som Marokko, Tunesien og Ægypten, men disse havde i lang højere grad forpligtet sig i de aftaler, der var indgået. Med hensyn til hvem der begyndte, pegede han på, at Israel den 4. november dræbte 6 palæstinensere. Organisationerne bag delegationen havde også fordømt Hamas' krænkelser af menneskerettigheder og krigsforbrydelser. I svaret til Frank Aaen sagde han, at EU skulle suspendere sine aftaler med en række lande, hvis man så på ordlyden i de gældende aftaler. Medlemsorganisationerne bag delegationen ville hellere i en positiv dialog.

Søs Nissen sagde, at RCT også arbejde med de andre lande i regionen og i næste uge skal til Jordan. Konkret foreslog hun, at man fik noget ind i selve handlingsplanen om overholdelse af menneskerettighederne. Hun syntes ikke, det var nok, at Israel havde accepteret, at der blev nedsat en underkomité vedrørende menneskerettigheder, idet hun ikke mente, den arbejdede effektivt. Hun viste ikke, hvor mange varer der kom ind på det danske marked fra bosættelsesområderne, men kontrollen er i hvert fald ikke 100 pct. effektiv. I relation til erstatninger nævnte hun, at RCT siden 1994 har støttet et mentalt sundhedscenter i Gaza, som er blevet bombet, og hun vidste, at der også havde været angreb på institutioner, hvortil der var bevilget danske projektmidler. I den forbindelse pegede hun på, at der er fortilfælde, hvor Israel har betalt erstatning til FN.

Tue Magnussen tilføjede, at Folkekirkens Nødhjælps sundhedsklinikker også er ramt. Han nævnte, at da sagen var oppe i Udenrigsudvalget, havde statsministeren og finansministeren været afvisende, mens udviklingsministeren ikke i samme grad afviste et erstatningskrav.

Michael Aastrup Jensen mente, det var dobbeltmoral, når man fremhævede f.eks. Marokko frem for Israel, selv om Israel ifølge Freedom House har grøn status, mens Marokko har gul status, når det drejer sig om demokrati og overholdelse af menneskerettigheder.

Marc Schade Poulsen svarede, at man havde taget nogle menneskerettighedsspørgsmål op med Marokko og fået noget igennem.

Tue Magnussen opfordrede til, at Europaudvalget også besøgte Gaza, og ville gerne være behjælpelig med henvisninger til uafhængige menneskerettighedsorganisationer.

Formanden sagde, at udvalget var meget interesseret i at få alsidige kontakter med såvel israelere som palæstinensere.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2922 (økonomi- og finans) den 10. februar 2009

Dagsordenspunkt 1a, 1b, 1c og 3 hører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 4 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 1d og 2 hører under Skatteministeriets ressort.

Finansministeren: Sagen vedrørende Revisionsrettens årsberetning 2007 og e-pengedirektivet forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold. Sagerne om gennemgangen af det indre marked samt antisvigsaftalen med Liechtenstein forventes behandlet som A-punkter.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 19.-20. marts 2009

a) Den europæiske økonomiske genopretningsplan

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 2)

EU-note (08) – E 21 (notat om DER-mødet 11-12/12-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 181, side 647 (seneste behandling i EUU 14/1-09)

EUU alm. del (08) – bilag 138, side 428 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 28/11-08)

Finansministeren: Vi arbejder i Økofin med implementeringen af den økonomiske genopretningsplan, som Det Europæiske Råd vedtog den 11.-12. december. Det er et standende tema.

Forventningen er, at vi på det kommende rådsmøde skal drøfte gennemførelse og opfølgning på planen, dels generelle drøftelser og dels drøftelser vedrørende de enkelte lande. Situationen tager sig meget forskellig ud. Jeg har i forlængelse af vores sidste møde med hinanden fremsendt et papir, der viser, hvordan de forskellige lande ligger i forhold til konvergenskravet m.v. Processen ventes at munde ud i en meddelelse fra Kommissionen og et oplæg fra Økofin til Det Europæiske Råd, der på forårstopmødet i marts ventes at foretage en evaluering af planen.

Jeg forventer, at vi på det kommende rådsmøde skal have en overordnet drøftelse af udviklingen i de offentlige finanser, mens vi på det næste rådsmøde – som er den 10. marts – ser på de enkelte lande i forbindelse med behandlingen af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer.

Vi er i en proces, hvor vi er ved at danne os et overblik over landenes finanspolitiske tiltag og udviklingen i de offentlige finanser og realøkonomien. Min vurdering er, at landenes finanspolitik ligger på linje med planen.

Ser man på den danske finanspolitik, ligger den på linje med den plan, der er lagt. Den vedtagne eller planlagte finanspolitiske lempelse på knap 1 pct. af BNP for 2009 – når man måler på den direkte provenuvirkning; det er den måde, man måler på i EU – udgør vores finanspolitiske ekspansion i relation til EU-planen, og Danmark har med den besluttede politik ydet sit væsentlige bidrag i forhold til EU-initiativet. Vi har i øvrigt i år – også siden vi vedtog finansloven, nemlig så sent som i sidste uge – i forbindelse med infrastrukturen aftalt fremrykkede offentlige investeringer på 5 mia. kr. her i 2009 og 2010, hvoraf halvdelen falder i indeværende år. Man kan sige, at vi er på linje med planen, men vi er også i en situation, hvor der fortsat vil være mulighed for at tage yderligere skridt til at sikre den økonomiske aktivitet.

Det afgørende er nu, at den koordinerede plan følges op med overvejelser om den kommende nødvendige koordinerede konsolidering. Vi skal sikre en proces inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten, hvor vi hjælper hinanden med at få de offentlige finanser tilbage på sporet i kraft af konstruktive anbefalinger og opfølgende vurderinger, der er baseret på fælles og konsistente principper for finanspolitiske tilpasninger.

Det er i hvert fald en diskussion, der melder sig med stadig større tydelighed, at vi bruger finanspolitikken for at modvirke krisen. Det er godt og positivt og konstruktivt og fint, at det sker koordineret, men det rejser selvfølgelig også en udfordring på den lange bane.

Allerede på Økofin i januar var der megen fokus på at få diskuteret behovet for konsolidering i lyset af udsigterne til store forringelser af de offentlige finanser, stigende gældskvoter og stigende rentespænd landene imellem.

Der er en lang række lande, både i og uden for euroområdet, der nu oplever store rentespænd – langt større rentespænd end dem, vi ser i Danmark – til skade for både vækst og offentlige finanser. Jeg forventer, at diskussionen bliver meget optaget af, hvordan vi med stabilitets- og vækstpacten og proceduren for uforholdsmæssige store underskud kan hjælpe med at udsende signaler om den strategi, der skal til for, at disse lande stabiliseres, og at der ikke bliver flere af dem. Noget af det værste, der kan ske nu, ville være EU-signaler om, at disse lande bare skal lempe yderligere, og at de så i øvrigt må sejle deres egen sø.

Vi vil i Økofin også skulle drøfte de EU-budgetmæssige aspekter af genopretningsplanen. Det drejer sig om at tilvejebringe finansieringen af de projekter, Kommissionen har foreslået inden for blandt andet energi og bredbånd.

I sit oplæg fra den 28. januar foreslår Kommissionen, at 3,5 mia. euro mobiliseres fra den udisponerede margen på landbrugsbudgettet i 2008. De resterende 1,5 mia. op til de 5 mia. euro findes på margenen i landbrugsbudgettet i 2009.

Rådets Juridiske Tjeneste har imidlertid nu udtalt, at 2008-midlerne ikke længere kan anvendes. Der har desuden været udtrykt stor skepsis fra et flertal af medlemslande – herunder Danmark – mod denne finansieringsmodel.

Der ligger derfor nu en opgave i på anden måde at fremskaffe de 3,5 mia. euro.

Fra dansk side vil vi foretrække, at der allokeres yderligere fra de fremtidige marginer i landbrugskategorien. Dette vil som tidligere nævnt for udvalget indebære en overførsel af midler mellem budgetkategorierne og dermed en åbning af de finansielle perspektiver. Den kan vi imidlertid godt støtte, da overførslen vil være i tråd med de overordnede danske prioriteter for EU-budgettet, som vi har formuleret dem i vores høringssvar til budgetreviewet med en meget bred politisk opbakning i kredsen omkring bordet her.

Jeg annoncerer det her, fordi jeg vil vende tilbage til spørgsmålet om genopretningsplanen her i udvalget, når jeg forelægger rådsmødet 10. marts, hvor det skal konkretiseres, og hvor Økofins forberedelse til Det Europæiske Råds møde i marts også spidser til.

Pia Adelsteen syntes, det var godt, at der skete noget i disse krisetider. Hun citerede følgende fra samlenotatet: "Den danske finanspolitik skal tage hensyn til Danmarks særlige forhold i form af dels konjunktursituationen, hvor ledigheden fortsat er meget lav og under niveauerne i andre EU-lande, og hvor der er pres på løn og konkurrenceevne, og dels hensynet til fastkurspolitikken og behovet for at nedbringe det danske rentespænd til eurolandene" og spurgte, om det er konjunktursituationen eller fastkurspolitikken, som er vigtigst for regeringen, idet hun pegede på, at rentespændet nu er ned på 1¼ pct., og at der i går var 1.100 mennesker, som mistede deres job.

Under "statsfinansielle konsekvenser" skriver man: "Planens aspekter vedrørende EU's budget vil kunne have statsfinansielle konsekvenser for Danmark." Hvilke?

Hun ville gerne vide, hvor få lande der skulle overholde stabilitets- og vækstpakten, før fundamentet for den er væk.

Per Clausen syntes, det var godt, at man i EU havde opgivet at stille krav til de nationale statsbudgetter – hvilket man noget florumvundet betegner som fleksibilitet.

Bjarne Laustsen henviste til den drøftelse, man havde haft i Folketingets spørgetid i onsdags, hvor han havde forstået, at når det var gået godt i 7 år, var det udelukkende den danske regerings fortjeneste, og når ledigheden nu var stigende, skyldtes det udelukkende noget, der kom udefra. Hvis det er tilfældet, må vi vel i EU tage fat på genopretningsplanen. Vi må løfte i flok. Han tilføjede, at han først og fremmest tænkte på arbejdspladsfastholdelse og på at få sat nogle grønne investeringer i gang, som under alle omstændigheder ville være godt for klimaet.

Svend Auken syntes, samlenotatet var skrevet ud fra sangen "Her går det godt, fru kammerherrinde", og undrede sig over, at man overhovedet ikke nævner ordet arbejdsløshed i samlenotatet. Hvordan tror regeringen, den stærkt stigende arbejdsløshed påvirker sammenhængskraften? Det undrede ham også, at man ikke omtalte de globale perspektiver og det internationale samarbejde, idet han pegede på, at man ikke kan adskille finanskrisen fra konjunkturkrisen.

De differentierede momssatser, man drøfter, og de konkurrerende devalueringer er også med til at ødelægge det indre marked. "Virkeligheden kalder", sagde Svend Auken. Han var enig med finansministeren i, at det ikke er så slemt endnu i Danmark, men tendensen er eksplosiv.

Finansministeren sagde i svaret til Pia Adelsteen, at han betragtede fastkurspolitikken som et fuldstændig uangribeligt fundament for dansk økonomisk politik. Dette grundvilkår er vi nødt til at skele til, så vi ikke fører en politik, som skaber en inflation, der er højere end i de omkringliggende lande. Beskæftigelsessituationen i Danmark ser bestemt ikke særlig lys ud, men den er stadig væk bedre end i andre lande.

Finansministeren svarede vedrørende de statsfinansielle konsekvenser, at genopretningsplanen indebærer, at EU's udgifter vokser, og det vil få afledede virkninger på det danske budget, idet vi får en ekstraudgift til EU. Den anden del af genopretningsplanen drejer sig om den koordinerede lempelse af finanspolitikken i de forskellige lande, og her havde finansministeren gjort rede for, hvilket bidrag Danmark har ydet. Det er rigtigt, at rentespændet nu er kommet ned på 1¼ pct., men det har jo været nede på ¼ pct.

Finansministeren mente, Bjarne Laustsen ville have svært ved at finde citater fra finansministeren, som sagde, at alt godt alene skyldtes regeringen, og at alt, der gik den anden vej, udelukkende kommer udefra. Han havde anerkendt, at der i en årrække havde været en gunstig konjunkturudvikling, men regeringen havde også været dygtigt til at udnytte denne. Han var enig i synspunktet, at det drejer sig om at løfte i flok, og det søger vi også fra dansk side i høj grad at bidrage til. Ikke alle lande har imidlertid samme handlefrihed, idet nogle lande har meget store statsunderskud.

Finansministeren var enig i den bekymring, Svend Auken gav udtryk for, og han mente også, den ville være en integreret del af de drøftelser, man skulle have på rådsmødet om genopretningsplanen. Han var enig i, at der er risiko for ny protektionisme og nationalegoisme. Finansministeren sagde i anledning af Svend Aukens bemærkninger, at vi i vor optagethed af, hvordan vi kommer godt igennem krisen, skal passe på, at vi ikke agerer på en sådan måde, at vi lægger gift for fremtidige velstandstigninger.

Pia Adelsteen var klar over, at der endnu ikke var så mange, der var arbejdsløse, men hun var bekymret for de arbejdsløse, hvoraf mange ikke havde forsikret sig.

Per Clausen pegede på, at nogle af landene i eurozonen er i meget svære økonomiske vanskeligheder. Det er rart, at det indgår i finansministerens overvejelser, selv om det ikke fremgår af papirerne.

Pernille Frahm syntes ikke, der kunne konstateres nogen sammenhæng mellem, om man er medlem af eurozonen, og om man er ramt af finanskrisen.

Bjarne Laustsen fastholdt, at det er katastrofalt, at unge mennesker nu ikke kan få en læreplads, og at folk bliver fyret i hobetal. Han mente ikke, vi kunne løse problemerne ved at bede de 50.000 udenlandske arbejdere, vi har i Danmark, om at rejse hjem, for der var også stor arbejdsløshed f.eks. i Polen.

Finansministeren sagde, at selv om man er med i eurozonen, er man ikke fritaget for at skulle føre en klog økonomisk politik. Man kan også se, at der inden for eurozonen kommer et stigende rentespænd, men det rækker ikke ved, at euroen er en god idé og har vist sig som en ekstremt stærk valuta. De lande i eurozonen, som har problemer, ville have haft større problemer, hvis de havde haft deres egen valuta. Selv om der har været ført en fornuftig økonomisk politik i Danmark i en lang årrække, er der et rentespænd, som kun kan forklares ved, at vi har vores egen valuta.

Finansministeren tilføjede, at noget af det, han havde oplevet, når han havde været rundt i landet og diskuteret problemerne med erhvervslivet, var, at der var en særlig stor udfordring for den danske eksport. Derfor løses problemet ikke bare ved at øge den indenlandske efterspørgsel.

b) Key Issues Paper

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 6)

Finansministeren: På Økofin skal vi drøfte strukturen for et Key Issues papir, der skal udgøre en del af Økofins bidrag til Det Europæiske Råds forårsmøde i marts.

Foreløbig har formandskabet præsenteret en disposition for papiret, der fokuserer på følgende områder:

1. 2009 som et år med økonomisk afmatning og usikkerhed.
2. Hurtig og stabil realøkonomisk genopretning.
3. Genoprettelse af stabiliteten på de finansielle markeder og modernisering af reguleringen. Jævnfør de diskussioner, vi tidligere har haft her om en stærkere regulering af finansielle institutioner, kapitalfonde og alt muligt andet.
4. ØMU´ens succes i turbulente tider.

Regeringen støtter helt overordnet de prioriteter, der ligger i strukturen for Key Issues papiret.

Jeg forventer at vende tilbage til udvalget med en tættere og grundigere orientering om papirets indhold forud for næste Økofin, hvor Key Issues papiret i sin helhed og i sin substans er på dagsordenen.

- Udg. c) (Evt.) Review af det indre marked**
– *Rådskonklusioner*
SEK (2008) 3064
Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 10)

Punktet var udgået.

d) Nedsat moms

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0428

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 15)

KOM (2008) 0428 – bilag 1 (grundnotat af 3/10-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 138, side 445 (seneste behandling i EUU 28/11-08)

EUU alm. del (08) – bilag 57, side 179 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 31/10-08)

EUU alm. del (08) – bilag 37, side 1465 (behandlet i EUU 3/10-08)

Finansministeren: Dette punkt skal selvfølgelig have et par ord med på vejen på dette møde i Europaudvalget.

På Det Europæiske Råd i december 2008 fremgik det af konklusionerne, at Øko-fin blev anmodet om at finde en "afklaring" på spørgsmålet om anvendelsen af nedsatte momssatser.

Formandskabet har lagt en plan for håndteringen af sagen og vil efter det oplyste, forsøge at komme nærmere på en definition af, hvilke sektorer der er genstand for konklusionerne i december, hvor man omtalte nedsat moms i visse sektorer. Der er jo en række medlemslande, der aktuelt anvender diverse nedsatte momssatser – relativt ustruktureret, må man sige, og historisk betinget – og der er ønsker om flere nedsatte satser. Formandskabet har tilsyneladende lyttet sig frem til en udvidelse med de arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

Der er ikke noget nyt om sagens substans. Fra dansk side er vi fortsat skeptiske overfor argumenter om at anvende nedsat moms. Det er fortsat regeringens mål, at det samlede anvendelsesområde for nedsat moms ikke udvides.

Per Clausen erklærede sig uenig med finansministeren med hensyn til differentieret moms. Blandt regeringens argumenter var han faldet over, at man skriver, at hvis vi nedsætter momsen på reparationer, kan det mindske indkøbet af nye varer. Det mente han tværtimod ville være fint, og det ville også mindske mængden af affald.

Pernille Frahm gjorde opmærksom på, at SF ikke følger regeringens linje med hensyn til differentieret moms.

Finansministeren havde det grundsynspunkt, at hvis man begynder at politisere momsen, forvrider man markedet.

Udg. 2. (Evt.) Anti-svigsaftale med Liechtenstein

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 18)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 57, side 184 (seneste behandling i EUU 31/10-08)

Dette punkt var udgået.

FO 3. Revisionsrettens årsberetning for 2007

– *Rådshenstilling*

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 20)

Rådsmøde 2922 – bilag 2 (udtalelse fra FIU)

Rådsmøde 2911 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (08) – bilag 72 (Revisionsrettens årsberetning for 2007)

EUU alm. del (08) – bilag 176 (Rigsrevisionens notat om forvaltning og revision af EU-midler)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 138, side 450 (seneste behandling i EUU 28/11-08)

Finansministeren: På Økofin den 10. februar forventes Rådet at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2007.

Det er som bekendt Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge, hvilket forventes at ske i slutningen af april måned.

I udkastet til henstillingen anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Der er tale om en blank erklæring helt uden forbehold, hvilket er en forbedring i forhold til sidste år.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten heller ikke i år set sig i stand til at afgive en erklæring uden forbehold for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed som helhed.

Retten afgiver en blank erklæring – uden forbehold – for de underliggende betalinger vedrørende EU's egne indtægter og 46 pct. af EU-budgettets udgiftsområder. Disse områder omfatter: administrationsudgifter, en række økonomiske og finansielle anliggender samt ikke mindst betalingerne under den europæiske garantifond for landbruget, der er omfattet af det såkaldt integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, som fungerer godt.

Transaktionerne er her uden væsentlig fejlforekomst, idet Retten skønner, at der er fejl i under 2 pct. af betalingerne. Med andre ord: Mindst 98 pct. af betalingerne på disse områder er fejlfri.

Retten afgiver en negativ erklæring – med forbehold – for de underliggende betalinger på de resterende 54 pct. af EU-budgettets udgiftsområder. På disse områder vurderer Retten, at der er fejl i over 2 pct. af betalingerne, hvorved fejlforekomsten ligger over det niveau, der må betegnes som acceptabelt.

Revisionsretten definerer fejl som transaktioner, der er bogført ukorrekt, eller som ikke er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter. Retten understreger, at konstateringen af fejl ikke kan fortolkes som tegn på svig. Det er vigtigt at have med i baghovedet, når man vurderer procenterne. Retten oplyser i øvrigt, at den kun er stødt på ganske få sager om formodet svig.

I de tilfælde, hvor der foretages fejludbetalinger, er der primært tale om, at den økonomiske forvaltning og kontrollen hermed ikke fungerer effektivt nok. Dertil kan føjes, at fejludbetalinger til EU-støttemodtagere søges inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse helt udlignes eller formindskes mest muligt.

Retten understreger i øvrigt, at komplicerede og uklare lovkrav har stor betydning for fejlforekomsten i de underliggende transaktioner. Det er forhold, vi også har vendt her i flere omgange.

Derudover konstaterer Retten, at der er gjort fortsatte fremskridt vedrørende overvågnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde hos Kommissionen og på samhørighedsområdet.

For så vidt angår den danske regerings position finder vi det tilfredsstillende, at Revisionsretten atter anfører, at Kommissionens regnskaber giver et retvisende billede. Og det er naturligvis i særdeleshed tilfredsstillende, at Retten har kunnet afgive en blank erklæring på dette område i år.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Retten afgiver en erklæring uden forbehold vedrørende EU's egne indtægter samt på 46 pct. af EU-budgettets udgiftsområder.

Det er også tilfredsstillende, at Revisionsretten anerkender de fremskridt, der har fundet sted i de senere år.

Men det er selvfølgelig utilfredsstillende, at Retten atter i år har måttet afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for de underliggende betalinger på den øvrige del af udgiftsområderne.

Retten har dog også for regnskabsåret 2007 anerkendt, at gennemførelsen af EU-budgettet er blevet forbedret. Retten har hermed i de sidste fire år kunnet afgive en revisionserklæring uden forbehold for en stor – og altså gradvist større – del af udgiftsbudgettets gennemførelse.

Sammenfattende kan man sige, at årsberetningen for 2007 derfor ikke bare er "mere af det samme". Retten har endnu engang peget på reelle fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol. Det giver et mere fast grundlag for forsigtig optimisme om muligheden for at opnå en revisionserklæring med færre forbehold til næste år.

FO Det er på denne baggrund min opfattelse, at vi fra dansk side – også i år – bør tilslutte os Rådets henstilling til Parlamentet om, at der gives Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for 2007.

Det er min vurdering, at vi sikrer os den bedste indflydelse ved at indgå aktivt i drøftelser og forhandlinger og presse på, sådan som vi har gjort det i en årrække, men også stemme for det kompromis, der kan opnås.

Pia Adelsteen syntes personligt, det var rigtigt godt, at man på flere områder havde opnået en meget lav fejlprocent, idet hun ikke mente, man helt kan undgå at lave fejl i regnskaber. Dansk Folkeparti synes imidlertid stadig væk, det er meget problematisk, at der sker fejludbetalinger. Derfor kan partiet ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Per Clausen kunne heller ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Svend Auken spurgte, om finansministeren havde indtryk af, at man havde implementeret de forbedringer, Dan Jørgensen som formand for budgetudvalget i Europa-Parlamentet havde foreslået.

Han mente, det var ærgerligt, at man medtog fuldstændig ligegyldige formelle fejl og papirfejl. Det afgørende er antallet af reelle fejl og fejludbetalinger

Finansministeren noterede sig de synspunkter, der var fremkommet fra Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Regeringen har også en kritisk indfaldsvinkel, men den vil hellere være konstruktiv kritisk end blot stemme nej.

Der kan bestemt spores fremskridt i relation til de krav, som bl.a. Dan Jørgensen på Parlamentets vegne har stillet, sagde finansministeren i svaret til Svend Auken.

Finansministeren mente, det var en meget vigtig pointe, Svend Auken havde, når han hellere ville se på de reelle fejl end på de formelle. Når fejlprocenterne bliver populistisk videreformidlet, kan de forekomme store, men sandheden er, at det skyldes, at man tager helt bagatelagtige fejl med.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 4. Revidering af e-pengedirektivet

KOM (2008) 0627

Rådsmøde 2922 – bilag 1 (side 34)

KOM (2008) 0627 – bilag 1 (grundnotat af 19/11-08)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat forslag om et nyt e-pengedirektiv. Direktivet er ikke på dagsordenen på det kommende Økofin, men forhandlingerne ventes afsluttet i den kommende måned.

Hensigten med forslaget er at fremme oprettelsen af e-pengeinstitutter og dermed udstedelsen af e-penge. E-penge er et elektronisk betalingsmiddel, der ventes anvendt til betaling af småbeløb i stedet for mønter eller betalingskort som dankortet.

Forslaget vil eksempelvis give mulighed for, at trafikselskaber kan udstede e-penge og kombinere betalingsmidlet med andre faciliteter, så kortet både kan beregne rejsens pris og anvendes til betaling.

I forhold til det eksisterende e-pengedirektiv tydeliggør det nye direktiv definitionen af e-penge og direktivets anvendelsesområde. Herudover skabes konsistens i de retlige rammer for udstedelse af e-penge og udførelse af andre betalingstjenester, der reguleres i betalingstjenestedirektivet.

Forhandlingerne har været koncentreret om kravene til udbydere af e-penge. Særligt har nogle lande ønsket, at kun pengeinstitutter skulle kunne udstede e-penge.

FO Regeringen støtter hensigten med forslaget. Regeringen støtter en effektivisering af betalingsformidlingen og støtter muligheden for, at andre end banker kan udbyde e-penge, idet større konkurrence vil være til gavn for forbrugerne.

Pia Adelsteen havde umiddelbart ikke noget imod e-penge, men spurgte, om man kan anvende dem i forbindelse med rejsekortet. Hun ville gerne høre nogle eksempler på, hvor man kunne bruge e-penge.

Per Clausen forstod, at Kommissionen mener, man er gået for vidt med hensyn til reglerne om terrorbekæmpelse og hvidvaskning af penge. Han ville gerne have uddybet betragtningerne herom.

Svend Auken syntes ikke, man af samlenotatet kunne se, hvad sagen drejer sig om, og ville gerne have nogle eksempler, idet han egentlig troede, sagen var forholdsvis banal.

Finansministeren nævnte som jordnære eksempler på, hvad e-penge – som er betalingskort med limiterede beløb – kan bruges til, mønttelefoner og rejsekort. Han pointerede, at beløbet er limiteret til 150 euro, hvilket man skal tage i betragtning, når man taler om terrorbekæmpelse og hvidvaskning af penge. I relation til rejsekort går regeringen ind for, at det ikke kun er pengeinstitutter, der skal kunne udstede e-penge. Finansministeren mente egentlig, e-penge var en helt praktisk ting, som alle i udvalget burde kunne tilslutte sig.

Pia Adelsteen var glad for at få disse eksempler og kunne bakke op om forhandlingsoplægget.

Per Clausen syntes, det var rart, at vi får proportioner ind i terrorbekæmpelsen, og kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 2923 (uddannelse, ungdom og kultur) den 16. februar 2009

Undervisningsministeren: Der er to punkter på ungdomsområdet og også to punkter på uddannelsesområdet. Det hele er til orientering. Der er ingen forhandlingsoplæg.

Ungdom:

1. Nøglebudskaber til Det Europæiske Råds forårstopmøde om Den Europæiske Ungdomspagt og det europæiske samarbejde på ungdomsområdet

– Vedtagelse

Rådsmøde 2923 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: De to punkter på ungdomsområdet drejer sig om samme sag, som jeg vil behandle under ét.

Både nøglebudskaberne til Det Europæiske Råds forårstopmøde i marts og det næste punkt handler om status for den europæiske ungdomspagt fra 2005. Det tjekkiske formandskab vil gerne have, at vi sætter mere fokus på de unges bidrag til at sikre vækst og beskæftigelse i den nuværende økonomiske situation.

Vi har flere gange drøftet Ungdomspagten. Den blev skabt efter urolighederne i Frankrig i foråret 2005. Den fungerer som inspirationskilde for medlemsstaterne i arbejdet med at sikre de unge uddannelse, beskæftigelse, social integration og et godt familieliv og privatliv samt deltagelse i samfundet. Det er ting, som alle kan bakke op om.

Sidste år vedtog vi en henstilling til medlemslandene om at støtte op om det frivillige arbejde, som mange steder bliver udført af organisationer, sociale foreninger m.v. Selvfølgelig gives henstillingen med respekt for landenes egne nationale bestemmelser og kompetencer.

Samarbejde på ungdomsområdet er nu ved at blive revideret. Kommissionen kommer med et udspil i april. Ungdomspagten indgår i denne revision. Det tjekkiske formandskab vil derfor benytte lejligheden til at høre vores synspunkter og så tage sagen op igen på et kommende rådsmøde i maj.

Regeringen mener stadig, at ungdomspagten er nyttig. Det er vigtigt, at de unge uddanner sig, at de engagerer sig i samfundslivet og tager medansvar, bliver aktive borgere. Derfor kan vi også støtte de forslag til nøglebudskaber, som formandskabet har fremsat. I Danmark har vi jo generelt godt fat i dialogen. Jeg synes, ungdomsparlamentets spørgetime forleden i Folketinget var et fornemt eksempel på det. Også de lovforslag og de ændringer, man kom med. Det var bare et lille eksempel her fra huset.

Pernille Frahm ville gerne havde eksempler på danske bidrag til ungdomspagten.

Undervisningsministeren nævnte kampagnen "Brug for alle unge" som et eksempel på en dansk anvendelse af ungdomspagten. Den har haft knaldgode resultater. Vi kan se, at der er en enorm stigning i antallet af tosprogede, der har fået en praktikplads, selv om tallet på det seneste er gået lidt ned.

2. Bedre implementering og større synlighed af Den Europæiske Ungdomspagt

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2923 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Drøftelsen af ungdomspagten er refereret ovenfor under dagsordenens punkt 1.

Uddannelse:

3. Nøglebudskaber til Det Europæiske Råds forårstopmøde om uddannelse

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2923 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Undervisningsministeren: Første punkt på uddannelsesdelen er vedtagelse af nøglebudskaber. Nøglebudskaberne er uddannelsesrådets indspil til Det Europæiske Råds forårstopmøde i marts.

Det overordnede mål med nøglebudskaberne er at understrege den centrale rolle, uddannelsen skal spille, også for den globale økonomi.

Nøglebudskaberne stemmer overens med Lissabonstrategien, som jo har betydet noget også politisk i Danmark. Den skal sikre udviklingen af en europæisk, vidensbaseret økonomi.

Der er to hovedpointer i nøglebudskaberne. Den første er, hvor vigtigt det er at investere i menneskelig kapital, og perspektivet for investeringen skal være livslangt. Den anden er at arbejde for et tættere samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner på den ene side og erhvervslivet og arbejdsmarkedet på den anden side. Det skal være med til at sikre, at der er overensstemmelse mellem kvalifikationer og behov på arbejdsmarkedet.

I sidste års nøglebudskaber var en af de danske mærkesager at understrege den såkaldte femte frihed, som handler om fri bevægelighed af viden. Det er altså den, der kommer efter friheden for varer, tjenesteydelser, kapital og personer. Det ligger snublende nær at følge det op med fri bevægelighed for viden.

Mærkesagen er inkluderet i præamblen til dette års nøglebudskaber. I det hele taget afspejler de nøglebudskaber meget godt de danske prioriteter.

Drøftelsen af de to punkter vedrørende uddannelse findes under dagsordenens punkt 4.

4. En opdateret strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2008) 0865

Rådsmøde 2923 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Undervisningsministeren: Andet punkt på uddannelsesområdet er en udveksling af synspunkter vedrørende en opdateret strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet.

Anledningen er, at det nuværende program "Uddannelse 2010" inden for Lissabonstrategien udløber næste år.

Overordnet set lægger udspillet op til en revision af de langsigtede strategiske mål, de midlertidige prioriteter og værktøjer på uddannelsesområdet.

De fire nævnte strategiske mål er

- 1) at realisere livslang læring og mobilitet,
- 2) at uddannelsesudbuddet og resultaterne skal effektiviseres og have et kvalitetsløft,
- 3) at alle skal have mulighed for at tage aktiv del i samfundet, og
- 4) at vi skal fremme innovation og kreativitet, herunder hvordan man etablerer egen virksomhed.

Det er jo områder, som vi på dansk nationalt plan lægger vægt på. Men det betyder ikke, at samarbejdet kan være ligegyldigt. Når andre lande også lægger vægt på det, kan man måle, hvem der nu gør det bedst, og hvad man får ud af de anstrengelser, man gør sig.

De midlertidige prioriteter for 2009 og 2010 skal drøftes på rådsmødet og i de efterfølgende møder i arbejdsgruppen. Jeg vil henvise til meddelelsen for en nærmere gennemgang af de midlertidige prioriteter. Eksempelvis kan jeg nævne arbejdet med livslang læring og udvidelse af mulighederne for elever og studerendes mobilitet. Vi er ganske vist suveræne verdensmestre, når det gælder livslang læring. Men det gør ikke, at det ikke kan være interessant at få både OECD og EU til at interessere sig for det.

Det vigtigste værktøj, vi har til at gennemføre prioriteterne og udfylde rammen, er programmer som f.eks. programmet for livslang læring, der bl.a. omfatter Leonardo og Comenius. Også indikatorer og benchmarks spiller en rolle.

Den nuværende ramme, som gælder indtil 2010, har fem benchmarks. Refleksionsprocessen vil fokusere på en revision af de fem nuværende benchmarks samt en eventuel opdatering og udvidelse af dem.

Regeringen forholder sig positivt til brugen af benchmarks. Men vi vil ikke støtte forslag, der binder os direkte økonomisk på nationalt niveau. Vores krav til benchmarks er, at de skal være realiserbare, relevante og målbare.

Generelt vil jeg forholde mig positivt til Kommissionens meddelelse. De fire langsigtede strategiske målsætninger ligger på linje med de danske. Jeg vil igen nævne livslang læring, hvor Danmark er rollemodel. Men også målsætningen om mobilitet. Det fremgår af en helt ny Gallupundersøgelse, at 60 pct. af danske studerende i undersøgelsen end ikke overvejer at tage et semester eller to i udlandet. Det er primært på grund af manglende lyst – mere end på grund af manglende muligheder. Det kunne tyde på, at der er plads til forbedringer. Det er især de ældre, der ikke har lyst, for de sidder fast i parforhold og børn osv. Det kunne vi snakke længe om. Det bemærkelsesværdige er, at der er næsten dobbelt så mange, der tager til Danmark for at uddanne sig, som der er danskere, der tager til udlandet for at uddanne sig. På trods af at man i Danmark kan tage verdens højeste SU med sig til udlandet og nu oven i købet også får mulighed for at betale skolepenge. Det er derfor, jeg nævner det som et felt, hvor vi godt kan blive lidt mere mobile. Og måske få de unge til at starte noget før, så de stadig væk har frihed til at rejse ud. Dermed har jeg ikke sagt noget om Skattekommissionens forslag.

Vi vil fortsat lægge vægt på den åbne koordinationsmetode, på frivillig udveksling og på eksempler på god praksis. Det er vigtigt at have gennemsigtighed, kunne se, hvad de andre gør, og hvordan det virker. Den europæiske merværdi viser sig, når et flertal af EU's 27 medlemslande faktisk har brugt de nuværende benchmarks som pejlemærker for deres nationale tiltag. Især de østeuropæiske lande har brugt dem i den nuværende ramme til at forbedre deres uddannelses-systemer og nationale målsætninger.

Jeg vil godt slutte med at understrege, at uddannelsespolitik er og forbliver et nationalt område. Der er tale om fælles europæiske målsætninger, som vil være retningsgivende, men det er i et og alt et nationalt område.

Udspillet til en opdateret strategiramme er efter min mening et godt udgangspunkt for at definere fælles europæiske målsætninger, og jeg ser frem til drøftelsen den 16. februar.

Pia Adelsteen spurgte, hvordan man måler livslang læring.

Hun pegede på, at det fremgår af samlenotatet, at der har været en negativ udvikling med hensyn til målsætningen om, at andelen af unge med dårlige læsefærdigheder skal nedbringes med mindst 20 pct., og spurgte, hvad det skyldes. Er det fordi unge i nogle af de nye lande har dårligere læsefærdigheder, eller gælder det generelt i hele EU?

Pernille Frahm spurgte, om det i disse finanskrisetider var klogt – som man gjorde flere steder i samlenotatet – at tale om entreprenørskab og om, at man skulle øge andelen af private virksomheders sponsorater. I den forbindelse pegede hun på, at de private virksomheder skærer ned på deres sponsorater på kulturområdet. Hun var bange for, at man ved at henvise til private sponsorater satte mange uddannelsesinstitutioner i en usikker situation.

I relation til undervisningsministerens bemærkninger om livslang læring ville Pernille Frahm afstå fra at komme ind på Skattekommissionens tanker vedrørende SU, men hun pegede på, at talen om livslang læring hænger sammen med, om man kan forsørge sig selv, mens man studerer. Derfor spurgte hun, om der ikke her var et sted, hvor undervisningsministeren burde rejse sig op og erklære, at det går ikke.

Per Clausen erkendte, at undervisningsministeren understregede, at uddannelse er et nationalt anliggende, men rejste spørgsmålet, om det forhold, at man indfører benchmarks på en række områder – måske op til ti områder – ikke i realiteten gør, at det så bliver de områder, som prioriteres højest i den danske uddannelsespolitiske målsætning.

Helle Sjelle delte undervisningsministerens bekymring i anledning af de unge menneskers manglende lyst til at rejse ud i verden, og spurgte, om regeringen allerede nu havde gjort sig overvejelser over, hvordan man skulle få de unge til i højere grad at rejse ud og få nyttig og gavnlig viden.

Svend Auken undrede sig over, at man overhovedet ikke nævnte problemet med den voldsomt stigende ungdomsarbejdsløshed, som forstærkes af, at der er en stigning i antallet af unge, der ikke får en uddannelse – idet masser af unge foretrække erhvervsarbejde frem for uddannelse – og at mange unge ikke kan få den praktikplads, de havde fået stillet i udsigt.

Når mange unge ikke har ønske om at tage til udlandet, hænger det sammen med, at for mange unge er uddannelse noget, de foretager ved siden af at de har et omfattende erhvervsarbejde. Tidligere studerede man på fuld tid og havde måske nogle småjobs, men nu har man erhvervsarbejde og læser lidt ved siden af. Regeringen har oven i købet øget antallet af kroner, man kan tjene ved siden af SU. Nu er danske studerende ofte 26-årige med et omfattende erhvervsarbejde og familieforpligtelser, mens det i andre lande ofte er 20-årige, som studerer på fuld tid. Samtidig er det blandt håndværkere gået af mode at gå på valsen.

Svend Auken pegede på, at livslang læring er på retur, bl.a. fordi regeringen har sparet massivt på voksenuddannelserne.

Han forstod ikke, hvorfor regeringen er så bekymret for benchmarks på uddannelsesområdet, som det fremgår af samlenotatet, når man ellers er så glad for benchmarks.

Undervisningsministeren svarede Pia Adelsteen, at det er OECD, der måler livslang læring. Det måles som det antal personer, der inden for de sidste 5 år har været på skolebænken. Her kommer Danmark ind som en suveræn nummer et, og efter de senest indgåede overenskomster vil vi øge vort forspring.

Det er rigtigt, at det er gået lidt tilbage med hensyn til læsefærdigheden i Europa, men det er gået frem i Danmark.

Undervisningsministeren sagde i anledning af Pernille Frahms bemærkninger om entreprenørskab og private firmaers sponsorater, at der er tale om ekstra

penge – altså ikke nødvendige penge – og derfor var han ikke bekymret. Han mente, Københavns Universitet kunne være stolt over at have fået en halv milliard kr. af Novo. Han opfattede det som et kvalitetstegn.

Med hensyn til livslang læring og SU kunne man, hvis man ville være polemisk, sige, at jo højere SU, de studerende får, jo senere bliver de færdige, og jo mindre tilbøjelige er de til at rejse ud i verden, men vi har en ambition om, at man skal have mulighed for at udvikle sine evner – også hvis man er vokset op i et ubemidlet hjem. Undervisningsministeren havde ingen kommentarer til Skattekommissionens forslag vedrørende SU.

Undervisningsministeren svarede Per Clausen, at det, man vedtager på et rådsmøde, er, hvad det er for områder, hvor man gerne vil have tal for, hvordan det går i de forskellige lande, og hvor vi gerne vil have alle lande til at sætte et mål, men der er intet i vejen for, at et land derudover kan have sine helt egne mål.

I anledning af Helle Sjelles bemærkninger nævnte undervisningsministeren, at Siriusrådet var kommet med en meget spændende rapport, hvor man kritiserer, at vores læreruddannelse ikke er international, og at det f.eks. hører til sjældenhederne, at en tysklærer har boet i et tysktalende land. Det ville han gerne prøve at lave om på.

Undervisningsministeren var lige så optaget som Svend Auken af, at de unge kan finde beskæftigelse, og derfor havde han nævnt, at et af formålene med uddannelse er, at man kan finde job. Derfor lagde han vægt på, at kontant-hjælpsmodtagere skulle have tilbud om uddannelse, og at man ikke lader dem under 18 lave ingenting. Derfor havde han sagt i Kommunernes Landsforening, at det også må være en kommunal interesse at få lodset så mange som muligt af de unge ind under Statens Uddannelsesstøtte. Undervisningsministeren pointerede, at der havde været bred politisk enighed om at hæve det beløb, som de unge måtte tjene ved siden af SU, idet det er påvist, at op til 20 timers erhvervsarbejde om ugen ikke svækker gennemførelsesprocenterne.

Per Clausen pegede på, at muligheden for at prioritere anderledes i det enkelte land bliver mindre, hvis benchmarks blive alt for omfattende. Derfor opfordrede han til, at man nøjes med benchmarks på udvalgte områder.

Svend Auken syntes, undervisningsministeren skulle tale med store bogstaver, når han nævnte ungdomsarbejdsløsheden, idet man i andre lande har en meget højere ungdomsarbejdsløshed og har haft det også før finanskrisen.

Undervisningsministeren var enig med Per Clausen i, at benchmarks skal være på forholdsvis få områder, og nævnte de fem områder, man hidtil har fokuseret på.

Undervisningsministeren lovede Svend Auken at tale med store bogstaver.

FO Punkt 4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af motorkøretøjers generelle sikkerhed

– Tidlig forelæggelse

KOM (2008) 0316

KOM (2008) 0316 – bilag 3 (aktuelt notat af 2/2-09)

KOM (2008) 0316 – bilag 2 (grundnotat af 20/8-08)

Formanden oplyste, at på grund af det forestående valg til Europa-Parlamentet er man meget optaget af at udnytte mulighederne for at indgå førstebehandlingsaftaler om sager, som ikke har været på ministerrådsmøder. Det er derfor, transportministeren kommer med et forhandlingsoplæg til udvalget i dag.

Transportministeren: Det er ganske rigtigt, som formanden siger, at tingene rykker hurtigt. Det gælder måske også denne sag. Når jeg kommer her i dag, er det i hvert fald, fordi der er skred i forhandlingerne om dette forslag, og jeg lægger vægt på at forelægge sagerne for udvalget i tide. Det er også godt for ministeren, for så ved man, hvilket mandat man har – også når sagen forhandles på embedsmandsniveau. Så kan vi føre en sikker og klar kurs på landets vegne.

Forordningen har tre hovedformål:

Det første er, at der gennemføres en regelforenkling, som betyder, at 50 særdirrektiver – og cirka dobbelt så mange ændringsdirektiver – erstattes af henvisninger til regler vedtaget i FN's Økonomiske Kommission for Europa.

Det andet hovedformål er, at der indføres skærpede krav til avancerede sikkerhedssystemer i køretøjerne. Det betyder, at:

1. Der skal indføres et elektronisk stabilitetssystem i alle biler.
2. Tunge køretøjer skal udstyres med et avanceret nødbremsesystem.
3. Tunge køretøjer skal udstyres med en vognbaneskittealarm.

Det tredje hovedformål er, at køretøjernes miljøvenlighed skal forbedres ved at reducere vejstøj og CO₂-udslip ved en nøje fastlæggelse af grænser for dækkenes rullemodstand, støjgrænser og vejgreb.

Regeringen har undervejs i forhandlingerne forsøgt at få skærpet grænsen for dækstøj. Men da der er andre lande, der her forsøgt at få lempet kravene i forhold til Kommissionens forslag, har det ikke været muligt at opnå enighed.

Regeringen har derudover arbejdet for krav om selehuskere på alle pladser i køretøjerne. Indførelsen af et sådant krav ser ikke ud til at kunne vinde tilstrækkelig tilslutning.

Det er dog vigtigt for mig at understrege, at regeringen er meget positiv over for forslaget. Forordningen vil i dens nuværende form betyde administrative forenk-

linger, den vil fastsætte nye krav om sikkerhedssystemer i køretøjer, og så vil den skærpe kravene til dæks egenskaber.

Alt i alt er det tiltag, der indebærer betydelige forbedringer af både trafiksikkerheden og miljøet, samtidig med at administrationen af reglerne forenkles.

FO Mit forhandlingsoplæg er på den baggrund generelt at støtte forslaget i den udformning, der kan opnås enighed om.

Pia Adelsteen pegede på, at når dækkene har lav rullemodstand, står de ikke så godt fast. Derfor spurgte hun, hvordan man vil afveje sikkerheden kontra rullemodstanden.

Hun henviste til, at man i samlenotatet skriver, at man kan undlade de obligatoriske EU-kollisionstest, hvis bilen i Euro NCAP-testen opnår mindst tre stjerner. Hun havde talt med bilinteresserede folk, som havde fortalt hende, at der var en bil, som opnåede 5 stjerner i Euro NCAP-testen, men den sidste stjerne fik den på grund af en selehusker. Derfor spurgte hun, om man med sikkerhed kunne sige, at hvis bilen havde fået tre stjerner i Europ NCAP-testen, ville den opfylde sikkerhedskravene i EU's kollisionstest.

Formanden beskæftigede sig med proceduren. Europaudvalget ønsker, at regeringen forelægger sagerne, før Danmark binder sig eller tilkendegiver et synspunkt i forhandlingerne. Udvalget vil gerne inddrages, mens toget står på perronen – ikke først når det er kørt. Det fremgår af samlenotatet, at der har været langvarige forhandlinger mellem Parlamentet og Rådet, og at forslaget i realiteten er færdigforhandlet med Parlamentet. Derfor synes Europaudvalget, regeringen burde have forelagt det foreliggende forslag på et tidligere tidspunkt. Da man i udvalget ikke er uenig i regeringens forhandlingsoplæg i den foreliggende sag, ville formanden ikke skælde ud over den anvendte procedure, men han mente, man skulle sende et brev, hvor man vejledte regeringen og dens embedsmænd om, at udvalget ønskede sagerne forelagt, før de reelt var afgjort.

Transportministeren svarede Pia Adelsteen, at der sideløbende er et krav om vejgreb i vådt føre, så hensynet til sikkerheden er ikke tilsidesat.

Når en bil har fået tre stjerner i Euro NCAP-testen, er den med sikkerhed bedre, end hvad der kræves ved EU's kollisionstest. I øvrigt bliver resultaterne af Euro NCAP-testen offentliggjort, så der bliver større gennemsigtighed.

Transportministeren havde fuldstændig samme opfattelse af proceduren som formanden. Han mente, udvalget og ministrene havde en fælles interesse i at få sagerne forelagt så tidligt som muligt. Det er også bedre for de embedsmænd, der forhandler sagerne i EU, at de kan være sikre på, at den linje, de lægger, har opbakning i Europaudvalget. Det kan være, det ser anderledes ud, når man læser samlenotatet, men i den foreliggende sag har der faktisk kun været gang i forhandlingerne i nogle få uger, og der er ikke noget, der er færdigforhandlet. Der var en drøftelse med Parlamentet i december, men der blev ikke afgjort noget.

Formanden nævnte, at der står i samlenotatet: "Der har været holdt trialogmøder i december 2008 og januar 2009. Der er fortsat ikke enighed mellem Rådet og Parlamentet på alle punkter, men det kan ikke udelukkes, at der kan opnås enighed mellem de to instanser inde for relativt kort tid." Derfor ville det have givet mere mening at forelægge sagen for udvalget i december, inden man begyndte på trialogmøderne.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Mødet slut kl. 12.40.

Ref.: BE/its